

PRESSEMEDDELELSE NR. 103/23

Luxembourg den 15. juni 2023

Generaladvokatens forslag til afgørelse i sag C-330/22 | Friends of the Irish Environment
(Fiskerimulighederne overstiger nul)

Overfiskeri: Ifølge generaladvokat Ápeta skal Rådet i henhold til grundforordningen om den fælles fiskeripolitik fastsætte fiskerigrænserne til et bæredygtigt niveau fra 2020

Generaladvokaten foreslår derfor Domstolen at erklære visse dele af Rådets forordning, hvorved fiskerigrænserne for visse bestande fastsattes under bæredygtige niveauer, for ugyldig

Hvert år fastsætter Rådet fiskekvoter for EU-farvandene. I denne henseende skal Rådet følge videnskabelige råd. For 2020 viste det videnskabelige råd udstedt af Det Internationale Havundersøgelsesråd, at kvoterne for bl.a. torsk, hvilling og rødspætte skulle sættes til nul. Ellers ville disse bestandes reproduktionsrate blive hæmmet, hvorved fiskeri på lang sigt ville blive ikke-bæredygtigt.

På trods af disse råd **besluttete Rådet** i sin forordning om fastsættelse af fiskekvoterne for 2020 (herefter »forordningen af 2020«) ¹ **at fastsætte kvoterne for bl.a. torsk, hvilling og rødspætte til mere end nul, hvis disse bestande fanges som uundgåelig »bifangst« ved fiskeri, der rent faktisk er »målrettet« andre bestande.**

Irland gennemførte disse fiskekvoter for sine farvande i henhold til denne forordning. **Friends of the Irish Environment, som er en miljø-NGO, anlagde sag i Irland til prøvelse af disse nationale foranstaltninger, idet den indirekte anfægtede gyldigheden af Rådets forordning af 2020.** Denne NGO nedlagde principal påstand om, at fastsættelsen af kvoter til mere end nul for de nævnte bestande på trods af de videnskabelige råd er i strid med EU-grundforordningen om den fælles fiskeripolitik (herefter »grundforordningen om den fælles fiskeripolitik«) ².

I sit forslag til afgørelse fremsat i dag forklarer **generaladvokat Tamara Ápeta**, at **grundforordningen om den fælles fiskeripolitik** generelt **tillader Rådet at afveje modstridende målsætninger om bæredygtighed med økonomiske og samfundsmæssige formål**, når det vedtager årlige fiskekvoter.

EU-lovgiver havde imidlertid udpeget 2020 som det tidspunkt, fra hvilket erhvervsfiskeri for alle bestande i EU-farvande skulle udføres på et bæredygtigt niveau. For at opfylde denne særlige målsætning havde EU-lovgiver ikke overladt Rådet et skøn med henblik på at tage samfundsøkonomiske hensyn i betragtning. Ved at fastsætte en fast frist for bæredygtigt fiskeri i EU-farvande til 2020 **tilsigtede EU-lovgiver således at hindre Rådet i at prioritere kortsigtede økonomiske interesser over det overordnede langsigtede mål om fiskeri på et bæredygtigt niveau.**

¹ Rådets forordning (EU) 2020/123 af 27.1.2020 om fastsættelse for 2020 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerifartøjer i visse andre farvande (EUT 2020, L 25, s. 1) (herefter »forordningen af 2020«).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11.12.2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT 2013, L 354, s. 22) (herefter »grundforordningen om den fælles fiskeripolitik«).

Eftersom denne beslutning om at kræve bæredygtige fiskekvoter gælder for alle typer fangster, **kunne Rådet ikke sondre mellem »målfangst« og »bifangst« ved fastsættelsen af fiskerigrænserne for 2020** for de pågældende fiskebestande.

I forslaget til afgørelse forklarer generaladvokaten ligeledes, **at det lovgivningsmæssige valg om at kræve bæredygtige fiskekvoter fra 2020 ikke blev ændret ved forordningen om de vestlige farvande** ³.

Rådet havde således ved at **fastsætte fiskeriniveauet til mere end nul for 2020** for visse fiskebestande, selv om disse niveauer ifølge rådene ikke var bæredygtige, **overskredet det skøn, som det var blevet tillagt** af EU-lovgiver. **Domstolen burde derfor erklære Rådets forordning delvist ugyldig**, for så vidt som fiskerigrænserne for de pågældende bestande i farvandene omkring Irland heri fastsættes til mere end nul for 2020.

Eftersom Rådets forordning udløb med udgangen af 2020, **foreslår generaladvokaten** imidlertid **at begrænse de tidsmæssige virkninger** af denne ugyldighedserklæring. I modsat fald ville det kunne have alvorlig indvirkning på et stort antal retsforhold, som er indgået i god tro.

BEMÆRKNING: Generaladvokatens forslag til afgørelse er ikke bindende for Domstolen. Generaladvokaten har til opgave fuldstændig uafhængigt at foreslå Domstolen, hvorledes den pågældende sag skal afgøres. Domstolen indleder herefter sin rådslagning og afstemning, og dommen i sagen vil blive afsagt på et senere tidspunkt.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Forslaget til afgørelse](#) offentliggøres på webstedet CURIA på fremsættelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎(+352) 4303 3127

Følg Domstolen online!

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/472 af 19.3.2019 om en flerårig plan for bestande, der befiskes i de vestlige farvande og tilstødende farvande, og for fiskeriet efter disse bestande, om ændring af forordning (EU) 2016/1139 og (EU) 2018/973 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007 og (EF) nr. 1300/2008 (EUT 2019, L 83, s. 1) (herefter »forordningen om de vestlige farvande«).